

Osho's geboortehuis in Kuchwada

Dit deel 2 van de vooraankondiging van het boek 'DE ONWETENDHEID VOORBIJ – Een meditatiereis door Osho's India' geeft een korte impressie van het bezoek aan Osho's geboortehuis en Osho's verhaal over Bhoora, de bediende van Osho's grootvader.

Vanochtend wandelen we van de ashram naar het geboortehuis van Osho in Kuchwada. Het ligt vlak bij elkaar. Het huis was van de grootouders van Osho. Ook Osho's moeder werd hier geboren. Osho's grootvader had veel land en was welvarend. Het geboortehuis heeft twee verdiepingen en is redelijk ruim. Alleen de kleidakpannen zijn vervangen voor metalen golfplaten, maar verder is het huis nog geheel intact.

We mediteren een uurtje in de kamer waar Osho in 1931 geboren is. Na onze meditatie lopen we het dorp nog in de rondte en wandelen langs het meer waar je vanuit Osho's geboortehuis op kunt uitkijken. Kuchwada is een klein en eenvoudig landelijk dorp. De huizen hebben lemen muren, maar zijn ruim en schoon. Om de woninkjes heen liggen veel koeien en geiten. De vlaaien worden keurig opgestapeld, in de zon gedroogd en gebruikt als brandstof.

Er is de hele dag veel lawaai door schelle muziek die vanuit de hindoetempel over het dorp getoeterd wordt. Niemand lijkt zich eraan te storen. Vroeger stond de tempel er niet, maar hij werd later gebouwd precies tegenover het geboortehuis van Osho.

Osho's geboortehuis in Kuchwada

Osho vertelt in *Glimpses of a Golden Childhood*, sessie 1 over zijn geboortedorp. Ik begrijp dat hij het een bijzondere schoonheid vindt hebben. Het was klein en stil en bestond uit

slechts een paar hutten vlakbij een vijver. Er was geen weg, geen trein, geen postkantoor, geen politiebureau en geen dokter. Het dorpje was een wereld op zich met hele zuivere lucht. De hutten waren van stro, behalve het huis waar Osho woonde. Dat was weliswaar een klein huis, maar van steen. De mensen in het dorp waren primitief, maar ook heel onschuldig. Ze wisten niets van de wereld.

Osho gaat gedurende de lagereschooltijd niet naar school. Die was er namelijk niet in het dorp. Het zijn voor hem zijn gelukkigste jaren. Hij heeft wel een privé-onderwijzer, maar die is ongeschoold. Osho vindt hem een goed mens en aardig. Hij is de eenvoud zelve, net als de anderen in het dorp.

Het dorp had een mooie vijver. Dag in, dag uit kon je de kikkers erin horen springen. Door het geluid kreeg de stilte meer betekenis. Osho keert nooit naar het dorp terug. Hij gaat nooit ergens een tweede keer heen.

De bediende Bhoora, de witte

In Glimpses of a Golden Childhood, sessie 3, vertelt Osho over de bediende Bhoora, die een belangrijke man in het leven van Osho's familie is. Ik begrijp van Osho dat Bhoora de enige witte man in het dorp is en daarom noemt men hem Bhoora, de witte. Hij lijkt op een Europeaan, maar is het niet. Hij bewaakt Osho als deze gaat zwemmen in het meertje. Van jongs af aan werkt hij voor Osho's grootvader als bediende, maar wordt behandeld als een lid van de familie. Hij is een man die je kan vertrouwen. Osho's grootvader geeft hem alle sleutels en alle zaken van het huis en van het land. Omdat grootvader heeft gevraagd de sleutels nooit aan iemand te geven, krijgt zelfs de familie van Osho ze niet na zijn overlijden. Als Osho's grootvader ziek wordt en overlijdt, sterft ook Bhoora de volgende ochtend. Zó zijn ze met elkaar verweven geraakt. Jaren later komt Bhoora's zoon naar Osho in Mumbai en geeft hem de sleutels. Bhoora's zoon en zijn familie hebben voor het land en de gewassen van Osho's grootvader gezorgd en de opbrengst opzij gelegd. Osho besluit hun het huis, de gewassen en het geld te schenken.

Volgende keer deel 3: Osho's lagereschooltijd en jeugdvriend Sukhalji.

Uit: 'DE ONWETENDHEID VOORBIJ - Een meditatiereis door Osho's India'.
Door Surya Cliné.

Verkrijgbaar bij Amazon als [e-book](#) en [paperback](#).